

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Confessis. Titvlvs IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

parociam alterius possidisse non auditur, nisi probet possessionem legitimam. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Ad decimas 4, quas canonici & sancti Nicolai se fecerunt intra parociam ecclesie clericis possidisse aliquandiu, & eis per eundem clericum spoliatos fuisse, nequaquam debent restitui, nisi evidenter docuerint, quod earum possessionem legitime assecuti fuissent. Quia eas occupasse iniuste verisimiliter presumuntur, cum proveniant ex praediis intra alienam parociam constitutis. Sitque manifestum (nisi aliud ostendatur) eas de iure communi ad eandem ecclesiam pertinere.

DE DOLO ET CONTUMACIA.

TITVLVS VI.

CAP. I.

Altor contumax condemnatur in expensis: nec citatur ulterius ad suam petitionem reus, nisi caveat de veniendi & comparandi.

Innocentius IV. e

Actor qui ad terminum venire, ad quem citari adversarium fecerat, non curavit, venienti reo in expensis d, (propter hoc factis legitime) condemnatur. Ad citationem aliam minime admittendus, nisi sufficienter raverit, quod in termino fideliter debeat comparere.

CAP. II.

Iudex appellatorem & recedentem citare ulterius non tenetur, si auit in causa procedere: nisi forsitan appellations renunciet. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Eum, qui a tua interlocutoria vel gravamine, quod per te sibi proponit illatum, a tua presentia recedit appellans, (cum protestari videatur hoc ipso se nolle coram te de cetero litigare) citare ad alia, quae postea in iudicio facienda incumbunt, vel etiam ad sententiam audiendam, (nisi sponte appellations suae renunciet) non tenetur. Nec ideo minus (quod in eius absentia processeris) tuus processus validus reputari debet.

CAP. III.

Super facto negativo per partem improbabili (si iudici videbitur) est admittenda positio. Dominicus.

DE CONFESSIS.

TITVLVS IX.

CAP. I.

Super facto negativo per partem improbabili (si iudici videbitur) est admittenda positio. Dominicus.

Innocentius IV. in concil. Lugdunensi.

Statuimus 6, ut positiones negativas (quae probati non possunt nisi per confessionem adversarii) iudices admittere possint, si aequitate suadente viderint expedire.

CAP. II.

Se reus iustus positionibus respondere recusat, vel si contumaciter recedit, habeatur pro confessis: secus si prius quam sic iustus esset, contumax fuerat: nam tunc procedatur contra eum tanquam contra contumacem. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Si post praestitum veritatis aut calumniae iuramentum, reus vel procurator ipsius, positionibus ab adversario sibi factis interrogatus, iustusque a judi-

DE EO QUI MITTITUR IN POSSESSIONEM CAUSA REI SERVANDA.

TITVLVS VII.

CAP. VNIC.

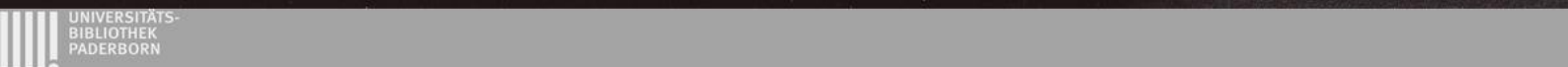
Quando agitur de beneficio ecclesiastico, ob contumaciam rei non fit misto in possessionem, sed ad sententiam lite non contestata proceditur.

Innocentius IV. e

Eum f, qui (super dignitate, personatu, vel beneficio ecclesiastico obtinendis) cum aliquo litigat possessore, ob patris adversae contumaciam, causa rei servanda in ipsorum possessionem statuimus non mittendum: ne per hoc ad ea ingressus patere valeat vitiosis. Sed licet in hoc casu (contumaciae absentiam divina replente praesentia) etiam lite non contestata, diligenter examinato negotio, ipsum sine debito terminare.

a Vid. Matth. de assell. de iur. 246. b vide Bald. gl. 2. esin. supr. de procu. Font. c alia: Innoc. IV. in concil. Lugdun. d vid. Bald. in l. sancimus. C. de iud. & e. finem litibus. de arb. & contum. Font. e alia: Innoc. IV. in concil. Lugdun. f Amplius istud cap. ad fructus beneficiorum, nec fiet eorum sequestratio nisi in Clem. II. de seq. pos. Phil. Font. g Ubi contra contumacem non mittitur in possessionem, & si mora est periculosa, proceditur ad definitivam.

a Reg. Phil. & Pet. de Anch. cap. quod in beneficiis non est vera possessio, & illa est causa quare in talibus suis possessoria, sicut in profanis: & limitant istum textum Anch. & Dominicus, non procedere in petitorum decedente: neg. obstat Clem. 26. si abero. in eod. quia illa intelligitur, quando nulla sit pendet mortuo petitorum: item limitatur text. quando tu est inter provisionem a Papa, & cum ad quem spectat providere. Phil. hic Font. b vide Paul. de Cast. conf. 167. incip. ad primum. vol. 2. & Cyn. l. 2. 6. sed qua. c. de iur. cal.

ce a respondere, absque rationabili causa recuset, aut nolit, seu contumaciter se absteret, haberi debet (super iis, de quibus in eisdem positionibus interrogatus exitit) pro confesso. Verum si antequam respondere sic iustus fuerit, eum contumaciter abstereri contingat, tunc pro confesso non debet haberi: sed est alius contra eum, tanquam contra contumacem (prout ratio dictaverit) procedendum.

DE TESTIBVS ET ATTESTATIONIBVS.

TITVLVS X.

CAP. I.

Socius in crimine simonia admittitur in testem, si sit facinus criminis tantum, & agatur civiliter: aliam non. Ioan. And.

Gregorius IX. in concilio generali Lugdunensi.

Mediatores (per quos scelus simoniae plerumque committitur) ad testimonium contra sceleris eiusdem auctores (in detectionem criminis) admittuntur, si non agatur criminaliter, sed civiliter, & emolumentum exinde non fuerint assecuti.

CAP. II.

Tanti modum reuisionis curia: & dat modum iurandi super positionibus, & dicit per quem iurari debeat: dat modum respondendi, & modum testes probatos reprobando, & reprobatos iterum reprobando. h. d. Ioan. And.

Idem.

Praesentium auctoritate mandamus, quatenus in causa, quae inter Abbatem & conventum S. Nicolai Andegavensis ex una parte, & priorem & conventum de Paldigen, Lyconen. diocesis ex altera (super eo quod iidem Abbas & conventus, se ab ipsis Priore & conventu de Paldigen. possessione subiectionis eiusdem prioratus asserunt spoliatos, & super irritanda quadam compositione olim inita inter partes, & rebus aliis) vertitur: ab eisdem Abbate & priore, nomine suo, & in animas conventuum eorumdem, vel maioris & sanioris partis ipsorum, recepto iuramento de veritate dicenda: injungas dictis Abbati & priori, (ut tam ponendo, quam respondendo) dicant veritatem, quam (super positionibus tibi sub bulla nostra transmissis) ipsi sciunt, & per illos intelligunt, in quorum animas iuraverunt. Praeterea sigillatim super quolibet articulo in qualibet positione contento facias a partibus sufficienter ad invicem responderi: nulla prorsus ab eis super ipsis positionibus contradictione recepta. Sine iuramento autem a syndico utriusque partis quid sciat de huiusmodi positionibus vel credat, inquiras. Testes etiam, quos super articulis sub eadem bulla transmissis, pars dictorum prioris & conventus duxerit producendos, ad reprobandos testes partis alterius in causa principali productos (quorum nomina in eisdem articulis continentur) usque ad Kal. Novemb. proximo futuri, examines (secundum partis adversa interrogatoria, quae tibi sub eadem bulla transmittimus) diligenter: primo tamen in personam cuiuslibet testis a praedictis Abbate & conventu producti, facta sigillatim specificatione criminum, & aliorum obsectorum tibi, in eisdem articulis contentorum. Si vero dicti Abbas & conventus aliquos testes coram te prodixerint, contra testes b

^a Vide sup. c. prox. & ff. de interrog. ab. l. si sine. sup. de dolo. sicut tibi de hoc Ioan. And. ^b Not. quod iudex potest praesumere terminos ad reprobandas personas testium ante publicationem attestatorum. Nam attestaciones publicatae non erant, quia iudex una causae veniebat remittere. Pet. de Auth. Leni.

ab eisdem priore & conventu producendos iuxta articulos (quos ipsi Abbas & conventus, tibi super reprobatione testium productorum prioris & conventus in eadem causa a produxerint) percipere, ac eos usque ad Kalendas Februarii proximo futuri diligenter examinare potest: simul specificatione criminum, & aliorum (quae contra testes eorumdem prioris & conventus obiecta fuerint) observata: prius tamen praestito iuramento a procuratore dictorum Abbatis & conventus, quod ad hoc et malitia non procedant.

CAP. III.

Advocatus vel procurator principalis causa, in causa appellationis testificari non potest. Iuramentum autem (praesentibus faciente pro appellante) sibi deferri non debet, nisi iustus visus. Dominicus.

Innocentius IV. in generali concilio Lugdunensi.

Romana ecclesia: & infra. in appellationis causis qui appellantis procurator vel advocatus in primo iudicio fuerat, non recipiatur in testem. Neque iudicium & ipsi appellanti (praesumptione faciente pro eo) deferretur etiam iuramentum: sed tunc cum impediens periculum & ipsius causae circumstantias, id fuerit facendum.

DE IVREIVRANDO

TITVLVS XI.

CAP. I.

Praelati, canonici, rectores, & officiales locorum, qui iurata statuta, & consuetudines loci vel ecclesiae servare, praesentibus iuramenti non obligantur ad illicita, impossibilia vel contra ecclesiastica libertati: nec ad ea debet iurari sua referri. Ioan. And.

Nicolaus III.

Contingit b in nonnullis ecclesiis de eorum consuetudine observari, quod nec ipsarum praesentibus (cum primo ad ecclesiam ipsas accedunt) admittuntur, nec canonici (cum de recipiendis ibidem novis canonicis agitur) aliter recipiuntur in ipsis, nisi iurent statuta & consuetudines ipsarum ecclesiarum scripta & non scripta inviolabiliter observare. Inter laicos etiam in multis civitatibus, castis, & vicis, in locis potestatis, rectoribus vel officialibus assuetudinis, consuetudinis moribus irrepit: quod potestates, iudices & officiales huiusmodi, ad potestatis, rectoris & officialis eadem (nisi prius servatos se statuta praesentibus eorum clausa e iuraverint) nullatenus observant. Quia vero in statutis, consuetudinibusque locorum interdum aliqua reperitur illicita (seu impossibilia, vel obviantia ecclesiasticae libertati (ne sub tali generalitate iurandi, sic iurantibus peccandi occasio praeparatur, cum iuramentum non fuerit, ut esset iniquitas vinculum, institutum) hac generali constitutione salutarium, institutum) hac generali constitutione salutarium, institutum: quibus cupientes: praecipimus a quibuslibet que scientibus contineri in praedictis consuetudinibus & statutis, illicita, impossibilia vel libertati ecclesiasticae obviantia, iuramenta huiusmodi aliquatenus non praestari. Et talia iuramenta ea intentione factenda, vel facta, ut etiam illicita vel impossibilia, seu ecclesiasticae libertati obviantia observentur (cum etiam sub tali intentione praestari non possint absque divina maiestatis offensio) decernimus in huiusmodi illicitis, impossibilibus, seu libertati ecclesiasticae obviantibus, non servandis: quin potius pro animarum salute, si sub forma praedicta vel simili aliquos ignorantes praedicta illicita seu

^a Dicitur, causa, deest in antiq. codic. ^b De reuisione, ubi de Decretum in rub. de cons. l. l. d. ^c an sit asseruata iurata simpliciter, observare statuta, vel consuetudines in statuto, vel prout in statuto, vide Fel. in l. cum accesserit de consuet. ^d impossibilia